

Ordre de Culte

3er diumenge Quaresma

15-3-2020

MÚSICA PEL 17/3/2020

CANTATA 106 “El temps de Déu és el millor de tots els temps”

Cantata segurament per l'enterrament del seu tiet matern Tobies Lämmerhirt. Agost de 1707. Tradicionalment s'ha interpretat en l'època de quaresma.

Bach tenia només 22 anys. Ens deixa una obra realment extraordinària i per molts conceptes única. Alfred Dürr comenta “El Actus tràgic” (Tal com la van anomenar tot i no fer justícia al plantejament de pau i serenitat de Bach) és una obra genial, que els gran mestres poques vegades creen, i en la que el jove de vint-i-dos anys s'avança amb un poderós impuls a tots els seus contemporanis. Es podria dir, que fins i tot, l'art de Bach podrà madurar en els propers anys de la seva vida, però segurament ja no podrà guanyar en profunditat. L'Actus Tragicus és una obra mestra mundial”.

No hi ha res de tràgic o terrible en la contemplació de la mort que ens ofereix el jove Bach. Ans al contrari, transmet serenitat i pau. Bach no veu, tot i ser tan jove, la mort com una tragèdia, veu aquest pas com una acte de plena consumació del que ha cregut profundament.

Preludi musical

Sonatina. Cantata BWV 106

[\[https://www.youtube.com/watch?v=CykvefQS8aU\]](https://www.youtube.com/watch?v=CykvefQS8aU)

Salm 95

- 1 Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa,
aclamem la roca que ens salva;
- 2 presentem-nos davant seu a lloar-lo,
aclamem-lo amb els nostres cants.
- 3 El Senyor és el Déu sobirà,
rei de reis per damunt de tots els déus;

4 té a la mà les entranyes de la terra
i són d'ell els cims de les muntanyes;
5 la mar és d'ell, perquè ell l'ha feta,
les seves mans han modelat la terra ferma.
6 Entreu, prosternem-nos i adorem-lo,
agenollem-nos davant el Senyor que ens ha creat.
7 Ell és el nostre Déu,
i nosaltres som el poble que ell pastura,
el ramat que ell mateix guia.
Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu:
8 «No enduriu els cors com a Meribà,
com el dia de Massà, en el desert,
9 quan van posar-me a prova els vostres pares
i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.
10 »Disgustat durant quaranta anys,
vaig dir d'aquella generació:
"És un poble de cor esgarriat,
que desconeix els meus camins."
11 Per això, indignat, vaig jurar:
"No entraran al meu lloc de repòs."»

Deia l'Alícia l'altre dia que no recordava que mai, mai, mai s'hagués suspès un culte, i malgrat crec que totes i tots som conscients de que és el que cal fer, un sentiment estrany es diposita al nostre cor.

Avui és diumenge, però no ens reunirem per lloar al Senyor, per fer memòria dels seus prodigis, per meditar en la seva paraula i transformar-nos en la imatge del seu Fill.

Avui és diumenge i no farem culte.

He tingut diverses converses, aquesta setmana, arrel d'aquesta dràstica decisió, i he llegit més d'un comentari on s'ha posat en dubte la confiança dels cristians en Déu, *¿és que potser no confieu en el vostre Déu perquè us salvi?*

Hi ha quelcom que esdevé tràgic en aquestes afirmacions burletes, a més, quan les escoltes, saps perfectament que aquestes mateixes persones ens titllarien

d'irresponsables si haguéssim apel·lat a la nostra confiança en Déu per seguir mantenint les reunions que les autoritats sanitàries han recomanat no fer.

En realitat, quedar-nos avui a casa és resposta al Déu en el que creiem, en el Déu creador que ens fa conscients de que formem part d'una comunitat molt més gran; ens quedem a casa no per nosaltres, sinó per tots, per totes, perquè en el nostre coneixement de Déu hem après que som un tot amb el creat i per tant responsables de les que ens envolten, de la natura, responsables del conjunt de la creació.

I davant la incertesa que està creant aquesta invasió vírica, a la qual no sabem ben bé com ens hem d'enfrontar, no podem endurir el cor, com succeir a Massà i Meribà, ans al contrari, per la nostra confiança amb Déu, amb fermesa respondrem a les necessitats globals i pregarem pel consol i la sanació de la comunitat creada.

I ho farem amb un verset en ment, que prové de les lectures bíbliques per aquest diumenge: *arriba l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem*, perquè en mig de la incertesa d'aquesta vida, massa vegades el reunir-nos ens és impossible, de vegades són uns quants els que els hi passa, per qüestions de salut o de treball, avui és a totes i tots, però seguim sent comunitat de Déu que supera el lloc d'adoració per fer de les nostres vides adoració en Esperit i en veritat.

Avui, siguem on siguem, ens unim en la pregària i en la meditació, gràcies a l'Esperit, do de Jesús, que supera l'espai físic per fer-nos ser u amb ell i entre nosaltres.

Pregària:

Déu i Senyor nostre, a tu que fas justícia oferint perdó i salvació, preguem pels difícils moments que vivim en el nostre món.

En primer lloc et demanem perdó si no ens havíem preocupat el suficient, et demanem perdó perquè fins que no ha arribat a les nostres portes no ens hem adonat de la gravetat de la situació. Quantes vegades, Senyor, ens

despreocupem d'allò que no ens toca! oblidant les víctimes llunyanes, a les que no mirem, en les que no pensem.

Déu, creador de la vida, fes-nos estimar, fes-nos conscients dels patiments dels altres, per fer-los nostres i així lluitar per arreglar-los.

Concedeix-nos Senyor el poder demanar-te que cuidis de les persones que més mal pot fer-lis aquesta malaltia, pensem en les persones grans, en las que tenen malalties que podrien complicar-se. A elles protegeix-les i dóna'ns la voluntat d'actuar amb totes les precaucions per a no contagiar-les.

Et demanem Senyor per tot el personal sanitari, pels que treballen en subministraments bàsics i tot el personal de neteja que saneja allà per on passem nosaltres, que els ajudis amb forces i paciència, i a nosaltres ens ofereixis la fermesa de saber escoltar els experts i seguir les seves recomanacions.

Com a comunitat unida en el teu Esperit ens volem fer a totes i tots els que pateixen, la malaltia o la preocupació, i ser font de suport, de pau i tranquil·litat en mig de la tempesta. Amén.

Himne *Ningú com tu*

Ningú com tu,
no hi ha res que m'ompli com ho fas tu.

Puc buscar per tota l'eternitat,
ja sé, ningú com tu.

Com un riu brolla el teu amor,
ferides rentes del meu cor.

Els nens es troben bé a les teves mans.

Ningú com tu.

Ningú com tu,
no hi ha res que m'ompli com ho fas tu.

Puc buscar per tota l'eternitat,
ja sé, ningú com tu.

Lectures bíbliques:

Èxode 17, 1-7

1 Tota la comunitat dels israelites va partir del desert de Sín, seguint les etapes indicades pel Senyor. Van acampar a Refidim, però no hi van trobar aigua per a beure. 2 Llavors el poble es posà a discutir amb Moisès i li deia:

--Dóna'ns aigua per a beure.

Moisès els va replicar:

--Per què discutiu amb mi? Per què poseu a prova el Senyor?

3 Però el poble tenia set i murmurava contra Moisès. Deia:

--Per què ens has tret d'Egipte? ¿Per fer-nos morir de set, amb els nostres fills i el nostre bestiar?

4 Moisès va clamar al Senyor:

--Què haig de fer per aquest poble? Acabaran apedregant-me.

5 El Senyor respongué a Moisès:

--Passa al davant del poble i fes-te acompanyar d'alguns ancians d'Israel; pren el bastó amb què donaves cops al Nil, i camina. 6 Jo estaré allí davant teu damunt la roca, a l'Horeb. Tu dóna un cop a la roca i en brollarà aigua perquè el poble pugui beure.

Moisès ho va fer així, en presència dels ancians d'Israel, 7 i donà a aquell lloc el nom de Massà i Meribà (que vol dir «prova» i «discussió»), perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «El Senyor, ¿és o no és amb nosaltres?»

Romans 5, 1-11

1 Ara, doncs, que som justos per la fe, estem en pau amb Déu gràcies a nostre Senyor Jesucrist. 2 Per ell, en virtut de la fe, tenim entrada en aquesta gràcia que ja posseïm en ferm, i per ell hem rebut l'honor d'esperar la glòria de Déu. 3 Més encara: fins i tot en les tribulacions trobem motiu de gloriar-nos, perquè sabem que la tribulació engendra paciència; 4 la paciència, virtut provada; la virtut provada, esperança. 5 I l'esperança no enganya, perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors. 6 Perquè, quan encara érem del tot febles, Crist, en el temps fixat per Déu, va morir pels qui érem dolents. 7 De fet, amb prou feines trobaríem algú que volgués morir per un home just; més ben dit, potser sí que algú estaria disposat a morir per un home bo. 8 Però Déu ha donat prova de l'amor que ens té, perquè Crist va morir per nosaltres quan encara érem pecadors. 9 Amb molta més raó, doncs, ara que som justos per la sang

de Crist, serem salvats del càstig gràcies al mateix Crist. 10 Perquè, si quan encara érem enemics vam ser reconciliats amb Déu per la mort del seu Fill, molt més ara que ja estem reconciliats serem salvats gràcies a la seva vida. 11 Més encara: gràcies a nostre Senyor Jesucrist, que ara ens ha reconciliat, trobem motiu de gloriar-nos en Déu.

Interludi musical

“Desperteu-vos, ens crida la veu” Cor. Cantata BWV 140

[<https://www.youtube.com/watch?v=DqZE54i-muE>]

*Desperteu-vos, ens crida la veu
Dels vigies des de dalt de la muralla.
Desperta, tu, Ciutat de Jerusalem!
Sonada és ja la mitja nit,
Ells ens criden amb veu clara:
On sou, verges prudents?
Heus aquí que l'Espòs és arribat,
Desvetlleu-vos, preneu els fanals!
Al·leluia!
Prepareu-vos doncs
Per a les noces:
Cal que aneu a trobar-lo.*

Lectura de l'evangeli

Joan 4, 5-42

5 Arribà, doncs, en una població samaritana que es deia Sicar, no gaire lluny de la propietat que Jacob havia donat al seu fill Josep; 6 allà hi havia el pou de Jacob. Jesús, cansat de caminar, s'assegué allí a la vora del pou. Era cap al migdia. 7 Una dona de Samaria es presentà a pouar aigua. Jesús li diu:

--Dóna'm aigua.

8 Els seus deixebles se n'havien anat al poble a comprar menjar.

9 Però la dona samaritana preguntà a Jesús:

--Com és que tu, que ets jueu, em demanes aigua a mi, que sóc samaritana?

Cal recordar que els jueus no es fan amb els samaritans.

10 Jesús li respongué:

--Si sabessis quin és el do de Déu i qui és el qui et diu: "Dóna'm aigua", ets tu qui li n'hauries demanada, i ell t'hauria donat aigua viva.

11 La dona li diu:

--Senyor, no tens res per a pouar i aquest pou és fondo. D'on la trauràs, l'aigua viva? 12 El nostre pare Jacob ens va donar aquest pou, i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. ¿Que potser ets més gran que no pas ell?

13 Jesús li respongué:

--Tots els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set. 14 Però el qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna.

15 Li diu la dona:

--Senyor, dóna'm aigua d'aquesta! Així no tindrè més set ni hauré de venir aquí a pouar.

16 Ell li diu:

--Vés a cridar el teu marit i torna.

17 La dona li contesta:

--No en tinc, de marit.

Li diu Jesús:

--Fas bé de dir que no en tens. 18 N'has tingut cinc, i l'home que ara tens no és el teu marit. En això has dit la veritat.

19 La dona li respon:

--Senyor, veig que ets un profeta. 20 Els nostres pares van adorar Déu en aquesta muntanya, però vosaltres dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.

21 Jesús li diu:

--Creu-me, dona, arriba l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. 22 Vosaltres adoreu allò que no coneixeu. Nosaltres sí que adorem allò que coneixem, perquè la salvació ve dels jueus. 23 Però arriba l'hora, més ben dit, és ara, que els autèntics adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. 24 Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en Esperit i en veritat.

25 Li diu la dona:

--Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.

26 Jesús li respon:

--Sóc jo, el qui et parla.

27 En aquell moment arribaren els deixebles. S'estranyaren que parlés amb una dona, però cap d'ells no gosà preguntar-li què volia o per què parlava amb ella. 28 Llavors la dona deixà la gerra i se'n va anar al poble a dir a la gent:

29 --Veniu a veure un home que m'ha dit tot el que he fet. No deu ser el Messies?

30 La gent va sortir del poble i l'anà a trobar.

31 Mentrestant, els deixebles el pregaven:

--Rabí, menja.

32 Però ell els contestà:

--Jo, per menjar, tinc un aliment que vosaltres no coneixeu.

33 Els deixebles es preguntaven entre ells:

--És que algú li ha portat menjar?

34 Jesús els diu:

--El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seva obra. 35 ¿No teniu costum de dir: "Quatre mesos més i ja serem a la sega"? Doncs bé, jo us dic: alceu els ulls i mireu els camps; ja són rossos, a punt de segar! 36 El segador ja cobra el jornal i recull el gra per a la vida eterna; així s'alegren plegats el sembrador i el segador. 37 En aquest cas té raó la dita: "Un és el qui sembra i un altre el qui sega." 38 Jo us he enviat a segar on vosaltres no havíeu treballat. Altres van treballar-hi, i vosaltres us heu beneficiat del seu treball.

39 Molts dels samaritans d'aquell poble van creure en ell per la paraula de la dona, que assegurava: «M'ha dit tot el que he fet.» 40 Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. 41 Per la paraula d'ell mateix encara molts més van creure, 42 i deien a la dona:

--Ara ja no creiem pel que tu dius. Nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és realment el salvador del món.

Meditació

El pecat de Massà i Meribà és un d'aquells que el text bíblic recorda constantment, no solament en el salm que avui hem llegit, sinó també en d'altres salms i el profetisme.

És curiós, perquè el pecat no sembla pas molt més gran que d'altres que havia comès el poble d'Israel; si comparem aquest amb, per exemple, el vedell d'or, o quan cometre idolatria i fornicació amb les dones de Moab, o tantes i tantes vegades que, durant el camí del desert o ja dins de la terra de la promesa, van anar rere els baals, o van oblidar la justícia pels pobres, o van fer aliances amb els enemics de Déu; la llista és molt llarga, massa llarga perquè aquest petit pecat de patir perquè, en mig del desert, no tenien que beure, em sembla, com a poc, una mica exagerat.

Però, allò que per nosaltres sembla raonable, vull dir que és normal preocupar-te si no tens aigua al desert, allò que per nosaltres es raonable per la memòria d'Israel és el més gran pecat del poble, el més gran, tan gran pel succeí Moisès no va poder entrar a la terra de la promesa.

Diu el Deuteronomi 32, 51: *Allí no reconeguéreu la meua santedat enmig d'Israel*, i la pregunta és aleshores, que té a veure la puresa amb la necessitat de beure?

El problema del terme santedat és que ha anat perdent força i significat amb el pas dels segles; per nosaltres la santedat esdevé un estat de puresa que, fins i tot, pot arribar a ratllar quelcom ridícul o hipòcrita, però pel text bíblic, i més quan aquest s'aplica a Déu, esdevé, no un estat, sinó un ser que s'ofereix, des de la misericòrdia, i que taca al que la rep transformant-lo en digne, digne de rebre, d'acostar-se, digne de ser amb Déu.

La santedat de Déu se'ns ofereix per poder ser amb ell, i no reconèixer-la és rebutjar-lo, dubtar d'ell, de la seva paraula, de la seva salvació.

I quan dubten del camí amb Déu i volem tornar a Egipte estem menystenint qui és ell i tot el que ens ha ofert.

Per això, en la comparació amb el pecat de Massà i Meribà, la conversa de Jesús amb la samaritana esdevé una crida que ens reclama de obrir els ulls a la santedat del Fill.

Aquella dona que havia d'anar sola al pou, perquè la mala reputació no li permetia de compartir l'espai amb altres dones, la samaritana a la qui els deixebles miren amb sospita, per dona i estrangera, per contaminada per no seguir la religió veritable, aquella dona que no era digna ni per uns ni per altres, és convidada a entrar en la santedat de Déu, a través de Jesús; ella és tacada per la paraula viva que li permet ser, més enllà de les etiquetes que tothom li havia anat penjant, ser veritable adoradora, responent en Esperit i veritat a la trobada i iniciant un camí de salvació, plena de la santedat de Déu que contagia presència, vida i salvació.

En mig de les nostres necessitats, en aquests dies complicats on tots som sospitosos de portar mort, Jesús ens convida a netejar la nostra vida amb l'aigua de vida, l'aigua que corre.

És cert que la preocupació no és fàcil de dominar, i que moltes vegades, com a Massà i Meribà, les necessitats raonables de pau, salut i tranquil·litat ens poden portar a oblidar que se'ns ha concedit el do de ser tacats per la santedat de Déu, per aquest regal de poder ser amb ell.

En els moments difícils, en aquests dies de confinament, no oblidem que hem estat contagiats d'amor i fortalesa i, sobre tot, d'esperança que, com diu Pau, mai defrauda. En el camí de la prova podem trobar la virtut de saber abraçar la santedat de Déu com a do de vida en pau i la seguretat de que, en tot i moment i qualsevol circumstàncies, ell és amb nosaltres.

No mirem amb rancúnia els temps que ens toca viure, sinó intentem obrir els ulls a les possibilitats, perquè les crisis poden portar nous reptes i nous horitzons, si sabem viure'ls des de l'esperança que ens ofereix saber que som amb Déu i ell és amb nosaltres.

Amén.

Interludi: “Ah! Ensenya'ns a comptar els nostres dies, per arribar a tenir un cor savi. Arioso. Cantata BWV 106

[<https://www.youtube.com/watch?v=m3SDu5WM-Kc>]

Benedicció

Que el Pare t'ompli de la seva santedat, sent presència en tu, constantment i per sempre.

Que el Fill vessi sobre tu aigua de vida nova, que respon amb força i valentia als reptes.

I que l'Esperit Sant faci de la teva vida una lloança veritable, i que, des d'allà on estiguis, aixequi la teva pregària al cel.

Que Déu ompli la teva esperança, et faci aprofitar el temps, et doni forces per enfrontar tot el que vingui i sigui amb tu perquè sempre puguis ser amb ell.

Amén.

Postludi

“Tindrè pau com un riu” Espiritual negre. Arranjament Mark Hayes

[\[https://www.youtube.com/watch?v=kKfgQ2iRUU8\]](https://www.youtube.com/watch?v=kKfgQ2iRUU8)